

HUGO

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Afgeleid van een Germaans woord dat 'verstand', 'herinnering', 'denkende geest' enz. betekent.

*

Hugo van Anzy-le-Duc (ook **van Poitiers**) osb, Frankrijk; prior; † **ca 930. Feest 20 april.**

Op jonge leeftijd was hij aan de benedictijner abdij van St-Savin toevertrouwd. Daar trad hij in de orde. Hij was een goede monnik. Toen er in verschillende huizen dan ook verslapping in de kloosterlijke beleving dreigde op te treden, werd hij daar telkens naartoe gestuurd om de gemeenschap nieuw leven in te blazen. Zo bezocht hij ook het net gestichte klooster te Cluny; hij hielp er abt Berno († 927; feest 13 januari). Hij stierf op zeer hoge leeftijd als prior van het klooster te Anzy-le-Duc, behorend bij bisdom Autun. Hij werd vaak te hulp geroepen bij onweer. Men wist namelijk te vertellen dat hij een keer ontzettend kwaad was geworden op een onweer; hij had zo dreigend gezwaaid met kruis en relieken, dat de hagelstenen onmiddellijk veranderd waren in regendruppels.

*

Hugo van Cluny (ook **de Grote**) osb, Frankrijk; abt; † **1109. Feest + 28 & 29 april.**

Hij werd in 1024 te Saumur geboren als zoon van een Bourgondische graaf. Op 15-jarige leeftijd trad hij in bij de monniken van Cluny; dat was in die tijd onder leiding van de heilige abt Odilo († 1048; feest 1 januari) de bakermat van kloostervernieuwing in Europa. Hugo moet heel wat in zijn mars gehad hebben, want reeds op zijn twintigste werd hij priester gewijd, en op 25-jarige leeftijd werd hij tot abt gekozen. Hij kreeg de leiding van het gehele klooster. Zestig jaar lang heeft hij die functie vervuld. Hij zette de vernieuwingsbeweging die van Cluny uitging, krachtig door. Welbeschouwd gaf hij leiding aan duizend kloosters met de bijbehorende vestigingen. Hij stond bekend om zijn milde wijsheid en zijn uitgewogen oordeel. Daarnaast stichtte hij te Marcigny een gasthuis, waar hij herhaaldelijk eigenhandig de melaatsen kwam verzorgen en verplegen. Hugo stierf op 85-jarige leeftijd.

*

Hugo (ook **Guigues**) **van Grenoble** (ook **de Karthuiser**) osb, Frankrijk; bisschop & weldoener karthuizers; † **1132. Feest 1 april.**

In 1080 werd hij door paus Gregorius VII in Rome zelf tot bisschop van de stad Grenoble gewijd. De situatie onder de geestelijkheid van zijn bisdom was ronduit abominabel. Na twee jaar vergeefse moeite gaf hij er de brui aan en trok zich terug in de strenge abdij van Chaise-Dieu; hij trad er in bij de benedictijner monniken. Daar bracht hij vijftien overgelukkige maanden door. Toen riep de paus hem terug naar Grenoble. In hem had hij namelijk een medestander gevonden in zijn strijd tegen allerlei misstanden onder de priesters. Ze bevochten vooral de gewoonte van priesters om zich voor hun diensten dik te laten betalen of - erger nog - om aan mensen te suggereren dat je alleen voor geld in de hemel kon komen, of andere gaven van God kon ontvangen: dergelijke vergrijpen noemt men simonie. Daarnaast bevorderden de paus en Hugo de ongehuwde levensstaat van priesters.

Het was in 1084 dat Hugo aan Bruno het stuk grond schonk, waarop deze zijn nieuwe orde van de Karthuizers zou vestigen. Karthuizers zijn monniken die zich gezamenlijk in absolute afzondering en eenzaamheid terugtrekken. Ze bewonen hetzelfde gebouwencomplex, komen in dezelfde kerkruimte samen om hardop gebeden en gezangen voor God op te dragen; soms gebruiken ze de maaltijd gezamenlijk, maar onderling bewaren ze het absolute stilzwijgen. Ieder heeft op het terrein een eigen huisje of cel met een eigen tuintje om voor zichzelf wat groente te verbouwen. Zoveel hij kon zocht hij hen op om er inspiratie op te doen. Bruno was zijn geestelijk leidsman. Deze moest de heilige bisschop herhaaldelijk tot matiging manen in vasten en boetedoeningen. Zo verbood hij hem ook het paard te verkopen dat hij nodig had om zijn bisdom te visiteren. Hugo vond dat hij best kon gaan lopen en dat de armen er veel meer aan zouden hebben dan hij. Zijn uiterst kostbare bisschopsring en de mooiste kelk uit de kathedraal had hij al verkocht om de opbrengst ervan aan de armen te kunnen geven.

Zo was hij meer dan vijftig jaar tegen zijn zin bisschop! Hij stierf op 79-jarige leeftijd in Grenoble. Daar werd hij in de kathedraal bijgezet. Hoewel hij nooit tot de Karthuizers is toegetreden, heeft hij toch de eretitel 'de Karthuiser' meegekregen. Zijn voorspraak wordt ingeroepen tegen hoofdpijn.

Weerspreuk: *'Pluie de Saint-Hugues à la Sainte-Sophie (18 september):*

remplit granges et fournils'

[Als het van Hugo tot Sofie regent, worden schuren en ovens gezegend]

*

In Delft wordt het standbeeld van de beroemde rechtsgeleerde Hugo de Groot (ook Grotius: 1583-1645) op de Markt door de plaatselijke bevolking vertrouwelijk **Hugie** genoemd.

*

Er zijn talloze andere heiligen en zaligen die Hugo heten.